

Kerék Imre

KÉT MAILLOL-SZOBORRA

1. FLÓRA

Tavasziistennő, lepkeingű Flóra,
te csupa báj, s tartózkodó szemérem! –
Mily akarat váltott téged valóra,
S helyezett el az öröklét terében?

Rokona régi görög mestereknek?
Tőlük meríthette szelíd hatalmát? –
Az antik **kórék** ilyenek lehettek.
Tested lágy ingredők alig takarják;

de zsenge mellbimbóid mintha éppen
megrezzennének, áttűnve ruhádon.
Állsz mozdulatlan, enyhe kontraposztban

velünk szemben, időtlenül, szerényen.
Emberi kézzel megalkotott Álom!
(Csak Isten formálhatott volna jobban)

2. A FÖLDKÖZI-TENGER

Nézd ezt az ülő nőt, ősrégi benne
e szelíd nyugalom, méla komolyság? –
Szép testét szigorú mértani rendbe
sűrítik a tömör és tiszta formák.

Báj és kecsesség helyett az erőre
helyezett hangsúlyt, aki létrehozta;
mégis: érzékiség árad belőle,
fényt sugarazva árnyas hajlatokba.

A test nehézkedését a finomra
formált mellbimbók tompítják meredten;
s a kompozíciót egységbe fogja,

ahogy háborítatlan, néma csendben
a zárt körvonalak szabatosága
derűt áraszt az emberi világra.